

**POHOD NA KOMELJ, 21.7.2019**  
**GOVOR MOJCE KOLETNIK,**  
**PODPRESEDNICE ZVEZE KOROŠKIH PARTIZANOV**

Spoštovani še živeči borci narodnoosvobodilnega boja, tovarišice in tovariši, pohodniki in vsi zbrani. V čast mi je, da vas lahko nagovorim in vam povem nekaj besed o naših pohodih in našem delovanju.

V spomin na zverinsko pobite borce za svobodo smo domačini na Komlju postavili spomenik, cilj vsakoletnega pohoda. Zamisel za Pohod po poteh Domnove čete se je rodila med člani domačega društva „Edinost“ in slovenskimi mladinci s tega območja. Tudi s takimi prireditvami smo hoteli prispevati k temu, da ne bi utonili v pozabo ali se celo vrnili časi, kakršno je bilo obdobje nacizma, ko smo bili koroški Slovenci in vsi antifašisti izpostavljeni Hitlerjevemu terorju. Hkrati naj bi se tako dostojno spominjali vseh, ki so padli v narodnoosvobodilnem boju, trpeli v zaporih in koncentracijskih taboriščih, pa tudi vseh dobrih, skromnih, vendar samozavestnih ljudi na podeželju, ki so partizanom in borcem za svobodo nudili zavetje, kruh in moralno oporo.

"Borci Domnove čete so dali svoje življenje za lepši jutri, za svobodo nas vseh. Koroški Slovenci se zavedamo, kaj je pomenil za nas oboroženi odpor," je dejal naš Lipej Kolenik 3. avgusta 1980 ob spomeniku na Komlju na zaključni slovesnosti prvega uradnega spominskega pohoda Po poteh Domnove čete. Sam se je že leta 1979 z nekaterimi prijatelji odpravil na Komelj in začrtal pot pohoda. Naslednje leto nas je 35 udeležencev prvič prehodilo pot partizanov, ki so vzdrževali zvezo med borci na južnem in severnem bregu Drave, s silnimi napori prenašali ranjene tovariše in jih predajali v varno oskrbo domačim kmetom, ki so kljub tveganju z vsemi močmi podpirali borce proti krivici in terorju – za svobodo, mir in pravičnejše življenje. Tako kot v letih boja partizane so tudi nas domačini ob nekdanjih partizanskih poteh sprejeli in pogostili. Z njimi smo obujali spomine na težke čase, posebej na tisti strašni dan v oktobru 1944, ko so pri Apovniku izkrcavali borci Domnove čete. Pravzaprav so vse domačije ob poti spomeniki narodnoosvobodilnega boja, saj so vse podpirale boj proti fašizmu. Na drugem in tretjem pohodu se nas je zbralo že več tistih, ki smo želeli dostojno počastiti spomin na padle borce ... Naše število je iz leta v leto raslo, in tovariš Lipej Kolenik je lahko kmalu s ponosom ugotovil, da so se nam pridružili udeleženci iz skoraj vsega slovenskega naselitvenega območja, ki so tako potrjevali povezanost, vzajemnost in solidarnost z nami. To je bilo še kako pomembno, saj se je skozi leta pokazalo, da „Avstrija ni otok blaženih, ampak da jo preteklost, zlasti pa njeno zadržanje v zadnji vojni, ki še ni razčiščeno, zelo bremeni". Pohod Po poteh Domnove čete je zato pogosto izzvenel kot množičen protest proti različnim nepravilnostim v avstrijski družbi in njenemu odnosu do koroških Slovencev. Z njim se ohranja v zavesti velik prispevek koroških partizanov za osvoboditev Avstrije, ki je prav po njihovi zaslugi lahko sklenila državno pogodbo in si znova pridobila neodvisnost in demokratičnost.

Naj se nikoli več ne ponovijo grozote nacifašizma, ki žal spet dviga svojo glavo in se uveljavlja po vsej Evropi! Zato posebej v času, ko smo priča oživljanju nacistične in fašistične miselnosti, stopimo skupaj na "pot Domnove čete" in s tovariškim druženjem poskrbimo za sobivanje vseh v miru, ne glede na njihovo prepričanje, miselnost, veroizpoved, nacionalnost in barvo kože ...

Tudi zato pletemo vezi z našimi tovariši v bližnji in daljni okolici.

**SMRT FAŠIZMU!**